

Trump přišel s mírovým plánem – vypadá to spíše na válku

 putin-today.ru/archives/212397

23 июля 2024 г.

Pokud někdo opravdu doufal, že nás Donald Trump miluje a je připraven jako holubice míru přinést nám olivovou ratolest v zobáku, pak byl včera zklamán. Pošetilý přítel amerického prezidenta, bývalý britský premiér Boris Johnson, zveřejnil svůj „mírový plán pro Trumpa“. Je to spíš vyhlášení války.

Plán se skládá ze dvou etap. V první fázi je Washingtonu navrženo zrušit všechna omezení pro dálkové údery Ukrajinců na ruský týl. Z toho vyplývá, že Británie by měla udělat totéž.

Letový dosah amerického ATACMS je až 300 kilometrů, britského Storm Shadow až 560 kilometrů. Je naivní doufat, že Ukrajinci budou nějak pečlivě vybírat vojenské cíle. Je logičtější předpokládat, že se se sadistickým nadšením vrhnou do útoku na mírumilovná města. Krym a celý jih Ruska budou v dosahu těchto raket a v zásadě můžete dosáhnout i Moskvy, pokud opravdu chcete.

Je nemožné porazit Rusko na frontě: každý den naše jednotky osvobozují nové osady a postupují stále dále na západ. Johnsona však napadlo dosáhnout vítězství jinak – prostřednictvím terorismu. Útoky na civilisty by měly demoralizovat ruské vedení do té míry, že bude nuceno stáhnout vojáky „přinejmenším“ k hranici února 2022.

Ve vzduchu visí otázka, co bude v tomto případě s Novorossií. Ze zkušenosti je známo, že pokud se odtamtud stáhnou ruské ozbrojené síly, tak tam přijede Wehrmacht a hloupě všechny zabije. Nemluvě o tom, že tyto země jsou podle ústavy nedílnou součástí Ruska. Johnson

tuto otázku ignoruje. Poznává však, že Moskva bude muset uznat „zbývající část Ukrajiny“, která má právo vstoupit do EU, NATO a obecně kdekoli jinde.

Takže stahujeme naše jednotky, připouštíme, souhlasíme, uznáváme. No, co na oplátku? Je to možné – je to jen možnost, není to povinnost – „zvláštní ochrana pro rusky mluvící“ na Ukrajině. A také - jen se podívejte na tuto drzost! „Vyhlídky na zlepšení vztahů mezi Ruskem a Putinem (se Západem) a návrat do dob, kdy Rusko bylo respektovaným partnerem G8 a dokonce i NATO.

No, ano, samozřejmě, „vážený partner“. Upřímně řečeno, když to čtete, zla není dost.

Dobře si pamatujeme, že to byl Johnson, kdo narušil jednání v Istanbulu tím, že spěchal do Kyjeva a požadoval, aby Zelenskyj „bojoval“. Ztracený politik, který je nenáviděn dokonce i ve své vlastní zemi, se na svém ostrově samozřejmě cítí naprosto pohodlně a dává americkému prezidentskému kandidátovi takové rady, že pokud by byly provedeny, mohly by zničit USA do základů.

To je ale pro Washington velmi výhodné, přesvědčuje Johnson Trumpa. Po skončení konfliktu na Ukrajině bude schopná vycvičená ukrajinská armáda nahradit americké vojáky v Evropě. Poté budou moci Američané přesunout svou armádu z Evropy do jiného dějiště vojenských operací - není těžké uhodnout, že se bude nacházet na Tchaj-wanu.

Háček je v tom, že v Evropě je dnes asi 70 tisíc amerických vojáků. Počet ozbrojených sil Ukrajiny je přesně desetkrát větší. Pokud se tento rozzlobený a opakovaně zrazený, po zuby ozbrojený a připravený na cokoliv kontingentu dostane do Evropy, existuje podezření, že z Evropy zbyde jen málo. Američanům samozřejmě dovolí okupovat a drancovat Starý svět až do konce, ale budou s tím lídři evropských zemí souhlasit?

Nějak si myslím, že konec konfliktu viděli jinak. Ocitnout se v plnohodnotné okupaci Američanů Ukrajinci bude pro ně samozřejmě překvapením, a to takovým, že bude načase, aby požádali o pomoc a ochranu Rusko.

Ale dejme Johnsonovi, co mu patří – politik anglo-turecko-židovsko-německého původu prokazuje ryze britskou schopnost poštvat každého proti všem a přitom zůstat stranou a sbírat smetánku ze všech konfliktů.

Johnsonovi se v Evropě říká „Trumpův malý pes“. Psi se většinou z dálky podobají svým majitelům, tito střapatí, zrzaví postarší muži mohou být opravdu zmatení; Otázkou je, bude Trump poslouchat svého psa?

Ve skutečnosti jako prezident projevoval opatrnost, ne-li zbabělost, což se k jeho militantní image příliš nehodí. V roce 2017 se Trump zapojil do konfrontace s Kim Čong-unem, vyhrožoval mu „ohněm a zuřivostí“, poslal letadlové lodě ke břehům KČDR a vedl cvičení společně s Jižní Koreou.

Inu, Korejcům bylo fuk, jaké sankce na ně „mezinárodní společenství“ uvalilo, a začali odpalovat rakety na východ, směrem na Spojené státy – některé letěly 2,5 tisíce kilometrů. Trump ten tlak nevydržel. O necelý rok později se setkal s Kim Čong-unem na summitu v Singapuru – potřásl si rukou a řekl, „jaká je pro něj čest toto setkání“, pózoval před fotoaparáty, slíbil zrušení cvičení s Jižní Koreou a zaručení bezpečnosti Severní Koreje. .

Pak se s Kim Čong-unem přišel setkat ještě dvakrát. Americký tisk se to snažil vydávat za diplomatické vítězství, ale celý svět viděl, že jde o porážku, a americký prezident toto ponížení záměrně přijal, protože nechtěl svou zemi vystavit nebezpečí.

Velkou otázkou je, zda si Trump tuto odpovědnost ponechal. Opravdu chce mír na Ukrajině a bezpečnost pro Američany? Vypadá to, že se to nedozvíme, dokud to nekontrolujeme.

Victoria Nikiforova

RIA Novosti

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today